

Foto: Søren Wesseltoft

BERNER SENNEN- HUNDEN

"BERNEREN" er en stor og omgængelig familiehund

■ TEKST: DORTHE PALUDAN

Berner sennenhunden, ofte kaldet "berneren", stammer oprindeligt fra Schweiz, nærmere betegnet området omkring Bern. Den er en delvis efterkommer af de doggeagtige hunde, som ledsagede de forskellige stammer i folkevandringsstiden, og som blev brugt til at drive de medbragte kvægflokke frem med. I Mellemeuropa udviklede disse hunde sig til såkaldte slagterhunde, der drev kvæg for slagterne og kvæghandlerne. Sennenhundene udviklede en ganske særlig teknik med at drive kvæget frem ved at nappe det i haserne.

I mange år levede disse hunde kun i meget begrænsede områder og udviklede hver deres særpræg. Berneren var kun kendt som gårdhund i Schweiz og Sydtyskland. I 1800-tallet gik den af mode i sit hjemland og levede i glemsel.

Bondens brugshund

I 1908 blev racen "opfundet" af kynologen Albert Heim, og gennem videreudvikling af racen i de følgende årtier opstod den berner sennenhund, vi kender i dag. Det var og er en bondes brugshund, der med sine harmoniske farver passer godt ind i naturen. Det var selvfølgelig ikke nok, den skulle også passe sine opgaver – den skulle være en "god" hund. Det vil sige vagtsom og skarp men ikke bidsk. Når man forlod huset, skulle berneren følge føreren i hvert et skridt. Kørte man hestevogn, skulle den løbe mellem de bagerste vognhjul. Den måtte aldrig løbe ud i marken, den skulle kunne forsvare sin herre og vogte over de genstande, der lå fremme, f.eks. madkurve og redskaber. Den måtte ikke jage vildt og høns, og katte skulle være i fred. Den måtte ikke strejfe. Den skulle passe kvæget og trække vognen med mælkejunger ned fra sæteren. Det var mange krav at leve op til, men alt det klarede en typisk berner. Det var de karaktertræk, den blev opdrættet efter.

Driver, trækker og bærer gerne

I løbet af 50'erne og 60'erne begyndte man at se de før- ▶

Berner sennenhunden er en langhåret, trefarvet, godt middelstor brugshund. Den er kraftig og mobil med solide lemmer. (Foto: Søren Wesseltoft)

FAKTA OM BERNER SENNENHUND

■ **BEHOV:** Moderat motionsbehov – daglige luftture. Holder af at opholde sig udendørs og arbejder gerne f.eks. foran en vogn. Elsker og har brug for selskab. Trives bedst når flokken (mennesker og andre dyr) er samlet.

■ **TEMPERAMENT:** Godmodig og hengiven. Knytter sig meget til sine mennesker, men kan være tilbageholdende over for fremmede. Kan være vagtsom – men er ikke skarp. Lærenem og arbejdsvillig – og kan nå langt på flere fronter. Gør meget for at opfylde dine forventninger. Specielt hvalpene og unghundene kan være meget aktive.

■ **STØRRELSE:** Hanner: 64-70 cm (idealhøjde 66-68 cm)/55-60 kg. Tæver: 58-66 cm (idealhøjde 60-63 cm)/45-50 kg

■ **PELS:** Lang og glansfuld, glat eller let bølget. Kræver nogen pelspleje. Som med alle langhårede hunde skal man inden anskaffelsen være opmærksom på, at de fælder. Tæverne som regel to gange årligt, hannerne ca. en gang årligt. Der kan også sidde en del jord, sand m.m. i pelsen, som falder af indendørs.

■ **FARVER:** Sort grundfarve med rødbrune aftegninger i hovedet og på benene. Der skal ligeledes være hvide aftegninger i hovedet, på brystet, på poterne og en hvid halespids er ønskelig. Lille, hvid nakkeplet og lille, hvid plet ved anus tolereres.

Oprindelig blev berner sennenhunden bl.a. anvendt som trækhund, og oplagt beskæftigelse for vore dages bernere er at trække en vogn. (Foto: Kitty Smedsgaard Gamkinn)

ste bernere i Danmark. I løbet af 70'erne kom flere danske opdrættere til, og hundene udviklede sig til den familiehund, vi kender i dag. Mange af de ovennævnte karaktertræk ses stadig i racen. Er familien på skovtur, og bernerer ikke synes, flokken er samlet nok, drives børn hen mod flokken med nap i haserne. Har familien andre dyr, f.eks. høns eller får, vil man også se, at bernerer driver dem sammen på denne måde.

Bernerer arbejder stadig gerne som trækhund og har gennem årene givet mange børn en oplevelse ved at trække dem rundt i legevognen. Den bærer også gerne rygsæk med vand og kaffe og madpakke, når den er med på tur.

Specielt hjemme på eget territorium vil bernerer tit være vagtsom og påpasselig og ikke bare gå til fremmede, men se dem an og se, om flokføreren giver dem lov til at komme ind.

Samarbejdsvillig og lærenem

Bernerer er generelt en samarbejdsvillig hund. Den er også lærenem, og med motivationsbaseret træning viser der sig hurtigt resultater. Dette betyder, at opdra-

BERNERFESTIVAL 2012

I pinsen afvikles Bernerfestival på Hasmark Strand Camping i Otterup. Bernerejere fra hele Danmark mødes og er sammen om en masse forskellige aktiviteter, hvor hundene får lov at vise alt hvad de kan. Der vil være udstilling, lydighed, rally, veteranhund, baby og hvalpe, væddeløb, udklædningskonkurrence, barn og hund-samarbejde, vind og forsvind, redningshundeopvisning, aktiviteter for børn, mad og drikke, alt sammen for at vi mødes og hygger samtidig med der samles penge ind til forskning i sundhed og sygdom. Har du lyst til se en berner arbejde eller hygge, så læg vejen forbi. Der sker mest pinsesøndag. *Se mere på www.dbsk.dk*

gelse og træning sjældent volder de store problemer.

Berner sennenhunden har let ved at indpasse sig som familiehund, men den vil også gerne bruges. Flere bernere er blevet lydighedschampioner gennem årene. Nogle hunde og førere har også taget rallylydighed til sig og er på vej gennem rallyprøvesystemet med rigtig gode resultater, og for et par år siden blevet bernerer Whisky kåret som årets redningshund. Så berner sennenhunden har bestemt gjort sig gældende på andre fronter end lige som udstillings- og familiehund.

At møde bernerer trække en vogn er et dejligt syn. Det er tydeligt at se, at de nyder arbejdet, og de fleste hunde kan lære at trække en lettere vogn. Det kræver bare, at de lærer det fra grunden af, og at du har en ordentlig sele og en let vogn. De fleste børn nyder også en tur i hundevogn.

Sundhed og sygdomme

Som alle andre mellemstore og store hunde kan bernerer blive ramt af HD og AD. Spørg til, hvordan status og indeks er på forældredyrene, når du kigger efter hvalpe. Og følg de råd om fodring og motion, som din opdrætter giver dig med, når du køber hvalp. Så har man som ejer af en berner gjort sit til, at hunden ikke får problemer i bevægeapparatet. Der findes desuden en kræftform, der rammer bernerer hyppigere end andre racer (Malign Histiocytose). Der forskes i denne kræftform og dens mulige genetiske baggrund i mange lande, herunder på KU LIFE i Danmark. Dansk Berner Sennen Klub støtter denne forskning aktivt, dels gennem indsamlinger og dels ved at medlemmerne stiller deres hunde til rådighed.

Se mere på www.dbsk.dk